

ترجمه ی فارسی و تصویر از گزارش روزنامه ی کردی (تاس) در رابطه با

پنج خانواده ایرانی در برابر دفتر UNHCR اربیل تحسن کردند

تاجوابمان را ندهند از اینجا پانخواهیم شد

در تاریخ 21/9/2010 برابر UNHCR پنج خانواده کردستان ایران که خواهان قبولی و اعزام به کشور سوم هستند تحسن کردند طبق ماده دستور سازمان حقوق بشر اگر کسی در کشور خود مشکل سیاسی داشته باشد میتواند خود را به اولین شعبه UNHCR که نماینده سازمان ملل است برساند مخصوصا آنانی که جانشان در خطر است و این سازمان موظف است او را به کشور سوم بفرستد این سازمان در عراق در شهرهای سلیمانیه و اربیل نمایندگی دارد سعدی محمود محمد

مشهور به سعدی علی پناه که پدر یکی از خانواده های متحصن است به روزنامه (تاس) گفت من از سال 1997 تقاضای پناهندگی کرده ام چونکه جانم در خطر بوده زندگی ام را در میوان رها کرده و به عراق آمدم و تشکر میکنم از حکومت اقلیم کردستان که مرا پذیرفتند من خودم را به دفتر UNHCR معرفی کردم و تا کنون هیچ جوابی نگرفته ام مادر اینجا هیچ حقی نداریم حتی یک سیم کارت 5 دلاری بنام خودمان بخریم چونکه مجوز عراقی نداریم نه زمین و نه حتی یک موتور سیکلت نمیتوانیم بنام خودمان بخریم .

علی پناه که صاحب 3 فرزند پسر و همسری حامله است ادامه داد چند ماهی یکبار برای تمديد کردن تاریخ اقامت مبلغ 2500 تا 3000 دینار از ما میگیرن. سازمان UNHCR در سلیمانیه ماهانه 5000 دینار از ما میگیرد که برای ما کارکنند چونکه ما پناهجو هستیم ما چند روزه که با خانواده در اینجا تحسن کردیم به غیر از کلیسای ایرانیان که به ما کمک کرد و چادر آورد UNHCR هیچ کاری برای ما نکرده و همیشه ما را از اداره امنیت اینجا میترساند و میگوید که اگر به تحسن خودتان پایان ندهید شمارا به ایران دبپورت خواهیم کرد ما هم تصمیم گرفته ایم تا حصول نتیجه نهایی به این تحسن ادامه بدهیم با اینکه به ما میگویند ما برای شما هیچ کاری انجام نخواهیم داد.

محمد قمری طبسی که عکاس و خبرنگار در شهر تهران بوده به خاطر همین که از طرف دادگاه انقلاب حکم زندان داده شده بود نتوانست به ترکیه برود میگوید در سال 7 200 به سلیمانیه آمده و خود را به UNHCR معرفی نموده و چون هیچ جایی برای اقامت نداشت یک هفته شب و روز در پارک زندگی میکرده است الان بعد از 3 سال آوارگی و در بدری خودم و زن و بچه ام زندگی سختی را گذراندم و این سازمان هیچ گونه جوابی به من نداده است طبسی ادامه میدهد که یک نمایشگاه به مناسبت روز زن در سلیمانیه ترتیب دادم که امنیت آنجا مرا خیلی اذیت کرد که بعد از 4 ماه سلیمانیه را ترک کردم محمد که از 21 ماه اعتصاب غذا کرده گفت که به خیلی از کنسولگری ها مراجعه کردم و به من گفتند تا گواهی از UN نیآوری هیچ کاری نمیتوانیم برایت انجام دهیم. همسر محمد که نامش فرحت که همراه پسرش در چادر زندگی میکنند در جواب سوالی که چرابه اربیل آمده گفت که ما تقاضای حق خودمان را میکنیم و تاجواب نگیریم از جایمان بلند نمیشویم.

ملاخالد نماینده پناهنده های ایرانی در شورای UNHCR در باره این 5 خانواده گفت که کیس آنان مربوط به UN سلیمانیه میشود باید به آنجا مراجعه کنند ما در اینجا برای آنان هیچ کاری نخواهیم کرد ما دیروز در این باره جلسه ای داشتیم نتیجه این شد که هر 5 خانواده باید به سلیمانیه بروند تا مشکلاتشان حل شود. صلاح بابا علی یکی از پناهنده گان گفت که قبولی ژنو دارد و از سال 2000 هیچ کس به کشور سوم اعزام نشده است و من 10 ساله منتظرم که مرا به کشور سوم بفرستند به ما گفته اند خودتان میتوانید به کشور سوم بروید اما ما پرونده شما را به آنجا نمیفرستیم و ادامه داد که حق و حقوق ما از این سازمان سالی یک بشکه نفت است و اگر فرزند دبستانی داشتیم ماهی 50\$ به آنانی که قبولی ژنو دارند کمک میدهند این سازمان هیچ آینده ای برای ما ندارد.